

MY AMIGA

BDMANAGER 2.0C

BDManager je správce souborů (diskový manažer) pro počítače Amiga. Přestože je operační systém Amigy velmi výkonný a všechny potřebné operace lze provádět přímo z pracovní obrazovky Workbenche, správci souborů jsou přece jen rychlejšími pomocníky, a proto jich je na Amize jako hub po dešti. Co je tedy právě na tomto programu tak zajímavé, že jsme ho zařadili do rubriky MY Amiga? Není pouze lokalizovaný, ale úplně náš, český. Kus dobré práce na něm odvedli Pavel Čížek a Lenka Eslerová.

BDManager (dále jen BDM) je klasickým zástupcem správců souborů. Ovládá se myší nebo klávesovými zkratkami. Pracovní obrazovka je rozdělena na dvě okna s výpisem obsahu adresářů a na spodní lištu s ovládacími gadgety (tlačítka). Způsob práce s programem je intuitivní. Myší označíme v oknech s výpisem adresářů soubory nebo podadresáře, se kterými chceme pracovat, a stisknutím gadgetu aplikujeme příslušnou funkci. Pokud zvolíme funkci, která má výstup například ve formě souboru, jako je kopírování, přesunování, rozbalování archivu, slouží protilehlé okno jako cílové. Uvodem je ještě nutné zdůraznit, že celý program je přímo ušit na naše národní podmínky. Je psán tak, aby byl rychlý i na nejpomalejších Amigách (A500+, A600) a vyžadoval co nejméně paměti.

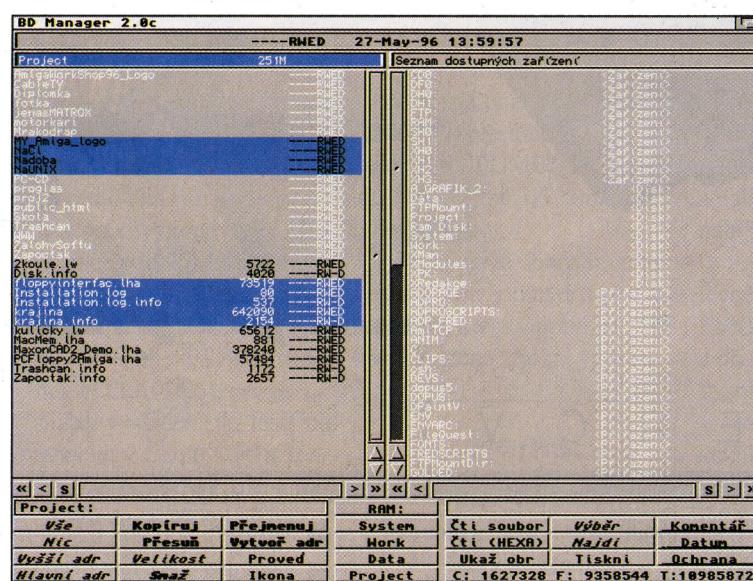
Co se týká funkčnosti, konfigurace a dalších vlastností BDM, nelze jinak než je porovnat s Opusem Directory 4.12, který je na Amigách standardem. Ani sám autor nemůže zapřít, že se nechal tímto programem inspirovat. Co do množství interních funkcí (napočítali jsme jich 33, je to kopírování, přesun, mazání, vytváření adresářů, spouštění programů, zobrazování tex-

tů, obrázků, animací, přehrávání zvuků...) BMD za Opusem poněkud zastavá (ten jich má přes 90). Je však nutné říci, že byly implementovány ty opravdu důležité. Některé funkce nejsou sice dotaženy do konce, např. přehrávač zvuků pracuje nekorektně s některými zvukovými vzorky (samplay), jiné jsou však naprogramovány lépe

padně podobný. Pro uživatele je to samozřejmě jen výhoda.

Z konfiguračních možností uplatní uživatel nejvíce konfiguraci gadgetů. Gadgety jsou uspořádány do dvou panelů, které lze myší přepínat. Navíc každý gadget může mít odlišnou funkci podle toho, stisknete-li levé nebo pravé tlačítko myši. Získáváte tak

možnost umístit pod gadgety až 84 funkcí. Gadgety může uživatel nejen přemisťovat, ale hlavně měnit jejich funkci. Kromě nabídky 33 už zmíněných interních funkcí může stisknutím gadgetu vyvolat funkci externí – příkaz Amiga OS, shellovský skript, program v jazyku Arexx nebo ijinou spustitelnou aplikaci. Asi jste si to ani neuvědomili, ale obsah předchozí věty znamená pád veškerých omezení uživatele možnostmi

BD Manager – spolehlivý a výkonný pomocník.

než v Opusu. Například nejpoužívanější funkce, kopírování souborů, je mnohem rychlejší.

V čem se BDM odlišuje od ostatních „levných“ manažerů, jsou rozsáhlé možnosti konfigurace. Ta se přiblížuje Opusu a dokonce design komunikačních okének je mu až ná-

programu. Zkratka co BDM neumí, to lze obejít a ušít si jej přímo na míru. Například koupíte-li si 24bitovou grafickou kartu, můžete z BDM zobrazovat 24bitové obrázky. Interní zobrazovač BDM to samozřejmě neumí (maximálně HAM8). Nic se však neděje, pod tlačítko si umístíte jako zobra-

razovač externí program (obvykle dávaný s kartou) a je po problému.

Uvedené možnosti sice uspokojují, ale zmlsaný uživatel vyžaduje automatické rozpoznávání „typů dat“. To má jednu velkou výhodu. Při používání gadgetů musí totiž uživatel myši označit soubor, sjíždět k ovládacímu panelu, hledat gadget příslušné funkce a opět mačkat tlačítko myši. No řekněte sami, aby se z toho jeden nepředrel. Ideální je stisknut tlačítka přímo na označeném souboru a program sám pozná, jaká data jsou v souboru ukryta a jak s nimi má naložit. Jaké bylo moje překvapení, když jsem tuto vychvalovanou vlastnost Opusu našel i v BDM. BDM se neomezil na hlopoučké rozehnávání typů dat jen podle koncovky (jako jednodušší manažery), ale poznává je také podle obsahu hlavičky souboru. Tak rozpozná, zda uživatel tukl na soubor s návodou (AmigaGuide), IFF, JPEG, PCX nebo jiným obrázkem, zvukem, archivem atd. a spustí příslušnou funkci nebo program, který data umí správně zpracovat.

Oproti Opusu má ovšem BDM i několik

specialit. Nejzajímavější je samozřejmě implementace funkce na převádění textů mezi různými kódovánimi češtínami. Ve zdrojovém okně označíte soubor, nastavíte cílový adresář. Po zadání dotazu, v jakém kódování je zdrojový text a do kterého kódování jej chcete převést, se spustí transformace, jejímž výsledkem je nový soubor v jiném kódování.

V BDM je také velmi pohodlně vyřešena práce s filtry na výpis souborů. Ty mohou sloužit pro potlačení výpisu některých typů souborů (např. informačních). Také pohyb v bufferu načtených adresářů je lepší než v Opusu. Dalším dobrým nápadem je otevření rekvesteru (dotazovacího okna) při přehrávání samplu. Sample se přehrává ve smyčce stále dokola, a až se uživatel dostatečně nabaží, tukne myši na gadget „Další“ a teprve pak začne BDM přehrát další z předem vybraných zvukových vzorků. Přehrávání se dá kdykoli přerušit. Překonat Opus v možnostech a intuitivnosti ovládání

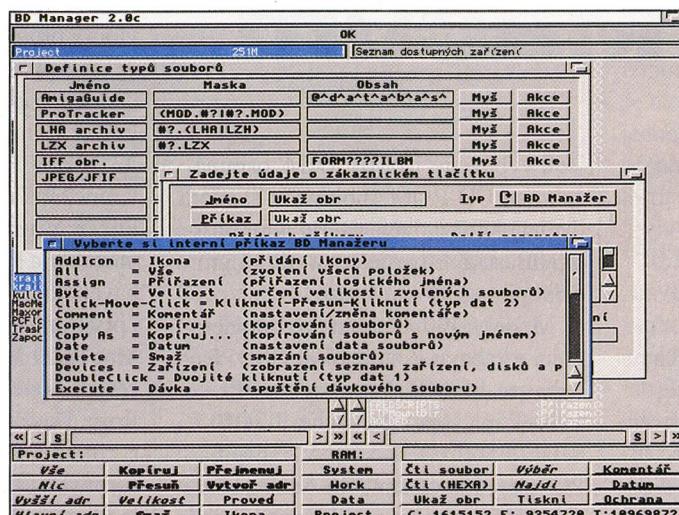
jeho nízká náročnost na hardware. BDM je opravdu rychlý a stačí mu i počítač s 1 MB RAM. Platí za to nevhledným designem (pouze čtyři barvy) a pevně definovaným fontem pro gadgety. Také nabídka fontů pro výpis seznamů souborů je omezena fixní velikostí fontu na osm bodů. To plně využívá na standardní Amize, ale při použití grafické karty splácete nad výdělkem. Vyšší rozlišení je pro nečitelnost malých písmen téměř nepoužitelné. Další omezení: BDM lze otevřít v okně pouze na vlastní obrazovce. Uživatelé grafických karet budou opět nespokojeni, protože malé okno Opusu

v pravém dolním rohu obrazovky Workbenche je pro práci ideální. Abych se přiznal, Opusu dávám přednost před BDM pouze kvůli posledním dvěma jmenovaným špatným vlastnostem. Nicméně nelze říci, že jde o chyby – náprava zmíněných nedostatků by totiž měla za následek zpomalení BDM na úroveň Opusu. Další drobný neduh BDM spočívá v tisku, protože nelze tisknout grafiku. To však považujeme u správce souborů za bezvýznamné. Text samozřejmě lze tisknout bez obtíží.

Závěrem nemůžeme než konstatovat, že autorům tohoto programu se povedl skvělý kousek,

který přivedl možnosti Opusu i na pomalejší Amigy (Amiga 500, 500+, 600). Majitelé větší paměti a grafické karty asi budou dál používat Opus, ale zbylé většině amigistů lze BDM jen doporučit. Za částku, která je srovnatelná s poplatkem za shareware u zahraničních produktů, se určitě vyplatí.

Václav Kovářík (WAX)

Ukázka konfigurace BD Manageru.

opravdu není snadné. Domnívám se však, že se to autorům BMD v některých místech povedlo. Cením si také toho, že nechtěli být za každou cenu originální a dobré myšlenky z Opusu převzali.

A to nás přivádí ke konečnému porovnání s Opusem Directory a k upozornění na několik nevýhod BDM. Základní přednosti BDM oproti Opusu je

PELLS
COMPUTER
1991-1996

PELLS

V NOVÉM!

**HARDWARE
SOFTWARE
NETWARE**

1996 © READY s.r.o.